

צְלוֹתָא סְלָקָא, (דף ר"ב ע"א) עֲאֵלַת בְּהֵוּא פְתָחָא, וְכִלְהוּ סְרְכִין, וְכִלְהוּ מְמָנָן, נְפָקִין מֵהֵוּא פְתָחָא. וְעֵלִיהוּן זְבוּלִיא"ל, הֵוּא רַב מְמָנָא, וְנִפְקִי כִלְהוּ וְנִשְׁקִי לָהּ, וּמְטָאן עִמָּה עַד רְקִיעָא תְּנִינָא.

הַשָּׂרִים וְכָל הַמְּמָנִים יוֹצְאִים מֵאוֹתוֹ פֶּתַח. וְעֲלֵיהֶם זְבוּלִיא"ל, אוֹתוֹ מְמָנָה גְדוֹל, וְיוֹצְאִים כָּלם וְנוֹשְׁקִים אוֹתוֹ, וּמְגִיעִים עִמּוֹ עַד לְרְקִיעַ הַשָּׁנִי.

(בְּרִיקַע הַשָּׁנִי עוֹלָה הַתְּפִלָּה עַד אוֹתוֹ רְקִיעַ, וּנְפִתְחִים) וְכִשְׁעוֹלָה הַתְּפִלָּה עַד לְאוֹתוֹ רְקִיעַ, נְפִתְחִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי אוֹתוֹ הַרְקִיעַ, וּבְאוֹתוֹ הַשְּׁעָרִים הַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר עוֹמֵד מְמָנָה אֶחָד שְׁשׁוּמוֹ עֲנָא"ל, וְזֶה מְמָנָה עַל כַּמָּה חִילוֹת, עַל כַּמָּה מַחְנוֹת, וְכִשְׁתְּפִלָּה עוֹלָה, עוֹמֵד הַמְּמָנָה הַזֶּה וּמְכַרְזֵי עַל כָּל אוֹתָם פְּתָחִים וְאוֹמֵר: (ישעיה כו) פְּתָחוּ שְׁעָרִים וְגו', וְכָל הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים, וְנִכְנָסֵת הַתְּפִלָּה לְכָל אוֹתָם הַפְּתָחִים.

וְאִזּוּ מֵתְעוֹרֵר מְמָנָה אֶחָד זָקֵן לְיָמִים שְׁעוֹמֵד לְצַד דְרוֹם, שְׁשׁוּמוֹ עֲזַרְיָא"ל הַזָּקֵן, וְלִפְעָמִים הוּא נִקְרָא מַחְנִיא"ל, מִשּׁוּם שֶׁהַתְּמָנָה עַל שְׁשִׁים רְבוּא מַחְנוֹת, וְכָלם בְּעֵלֵי כְּנָפִים, בְּעֵלֵי מַחְנוֹת, מְלֵאִים עֵינַיִם. וְאַצְלָם עוֹמְדִים אוֹתָם מַחְנוֹת בְּעֵלֵי אֲזָנַיִם. וְנִקְרָאִים אֲזָנַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהֵם מְקַשְׁיבִים לְכָל אוֹתָם שְׁמֵתְפִלְלִים תְּפִלְתָּם בְּלַחֵשׁ וּבְרַצוֹן הַלֵּב, שְׁלֵא נִשְׁמַעַת אוֹתָהּ תְּפִלָּה לְאַחַר. הַתְּפִלָּה הַזֹּאת עוֹלָה, וּמְקַשְׁיבִים לָהּ כָּל אוֹתָם שְׁנִקְרָאִים בְּעֵלֵי אֲזָנַיִם. וְאִם אוֹתָהּ תְּפִלָּה נִשְׁמַעַת לְאֲזָנֵי אָדָם, אֵין מִי שְׁמַקְשִׁיב לָהּ לְמַעְלָה, וְלֵא מְקַשְׁיבִים לָהּ אַחֲרַיִם, פְּרִט לְמִי שְׁשׁוּמוֹעַ בְּרֵאשׁוֹנָה. מִשּׁוּם כִּף צְרִיף לְהַשְׁמֵר שְׁלֵא יִשְׁמַעוּ אֶת אוֹתָהּ תְּפִלָּה בְּנֵי אָדָם. וְעוֹד, שְׁדַבּוּר שֶׁל תְּפִלָּה נִאֲחֵז בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְדַבּוּר שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אֵין צְרִיף לְשִׁמְעַ.

כְּמוֹ זֶה מִי שְׁקוֹרָא בְּסִפְרֵי תוֹרָה, אֶחָד קוֹרָא וְאֶחָד לְשִׁתְקֵי. וְאִם

(ס"א בְּרִיקַעַת תְּנִינָא סְלָקָא צְלוֹתָא עַד הֵוּא רְקִיעַ וְאֵתְפִתְחוּ) וְכֹד סְלָקָא צְלוֹתָא עַד הֵוּא רְקִיעָא, אֵתְפִתְחוּ תְּרִיסְרֵי תְּרַעִין דֵּהֵוּא רְקִיעָא. וּבֵהֵוּא תְּרַעָא דְתְּרִיסְרֵי, קָאִים מְמָנָא חַד, דְּשָׁמִיָּה עֲנָ"אֵל, וְהֵאִי מְמָנָא עַל כַּמָּה חֵיילִין, עַל כַּמָּה מְשָׁרְיִין, וְכֹד צְלוֹתָא סְלָקָא, קָאִים הֵאִי מְמָנָא וְכַרְזֵי עַל כָּל אֵינּוֹן פְּתָחִין וְאַמֵּר, (ישעיה כו) פְּתָחוּ שְׁעָרִים וְגו', וְכִלְהוּ תְּרַעִין פְּתִיחִין, וְעֵאֵלַת צְלוֹתָא בְּכָל אֵינּוֹן פְּתָחִין.

בְּרִין, אֵתְעַר חַד מְמָנָא סְבָא דִּיּוֹמִין, דְּקָאִים לְסִטְרֵי דְרוֹם, דְּשָׁמִיָּה עֲזַרְיָא"ל סְבָא, וְלְזַמְנִין אֵתְקַרֵי מַחְנִיא"ל, בְּגִין דֵּאֵתְמָנָא עַל שְׁתֵּין רְבוּא מְשָׁרְיִין, וְכִלְהוּ מְאָרֵי דְגַדְפִּין, מְאָרֵי דְמְשָׁרְיִין, מְלִיִּין עֵינִינִין. וְלְגַבְיֵיהוּ קְיִימִין אֵינּוֹן מְשָׁרְיִין מְאָרִיָּהוּן דְּאוּדְנִין. וְאַקְרוּן אוּדְנִין, בְּגִין דֵּאֵינּוֹן צִיִּיתִין, כָּל אֵינּוֹן דְּמַצְלָאן צְלוֹתְהוּן בְּלַחֵישׁוֹ, בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, דְּלֵא אֲשַׁתְּמַע הֵהִיא צְלוֹתָא לְאַחֲרָא. הֵאִי צְלוֹתָא סְלָקָא, וְצִיִּיתִין לָהּ כָּל אֵינּוֹן דְּאַקְרוּן מְאָרֵי דְּאוּדְנִין.

וְאִי הֵהִיא צְלוֹתָא אֲשַׁתְּמַע לְאוּדְנִין דְּבַר נֶשֶׁ, לִית מָאן דְּצִיִּית לָהּ לְעֵילָא, וְלֵא צִיִּיתִין לָהּ אַחֲרָנִין, בַּר מָאן דְּשָׁמַע בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין כִּף בְּעֵי לְאַסְתְּמָרָא דְלֵא יִשְׁמַעוֹן לָהּ הֵהִיא צְלוֹתָא בְּנֵי נֶשֶׁא. וְתוּ, דְּמִלָּה דְּצְלוֹתָא אֵתְאַחֲדָא בְּעֵלְמָא עֲלָאָה, וּמִלָּה דְּעֵלְמָא עֲלָאָה, לֵא אֲצִטְרִיד לְמִשְׁמַע.

בְּגוֹנָא דָא, מָאן דְּקָרִי בְּסִפְרָא דְּאוּרִיִּיתָא, חַד

שנים קוראים בתורה, הם גורעים באמונה שלמעלה, משום שאחד קול ואחד דבור הפל אחד, אז שני קולות ושני דבורים זו גריעות האמונה. אלא שיהיה קול ודבור אחד כמו שצריך, כדי שיהיה אותו קול ואותו דבור אחד.

ואותו המנה ששמו עזריאל הזקן, כשאותה תפלה עולה בלחש, כל אותן ששים רבוא מחנות, וכל אותם בעלי עינים, וכל אותם בעלי אזנים, כלם יוצאים ונושקים אותו דבור של תפלה שעולה. זהו שכתוב (תהלים לד) עיני ה' אל צדיקים ואזניו אל שועתם. עיני ה' אל צדיקים - אלו בעלי העינים שלמטה, משום שיש (שאף) בעלי עינים שלמעלה. ואזניו אל שועתם - אלה בעלי האזנים.

הרקיע השלישי, אותה תפלה עולה ומגיעה לאותו רקיע, ושם אותו אותן שנקרא גדרני"ה, ועמו כמה שרים וכמה ממנים, והוא משמש שלש פעמים ביום כנגד שרביט אחד של זה שיוצא, עולה ויורד, ולא עומד במקום אחד, וזהו שרביט שנוסע שלש פעמים ונגנז. וכשתפלה עולה, יורד אותו שרביט ומשתחוה לפני אותה תפלה, והרקיע הזה נקרא רקיע השרביט.

וכשעולה אותה תפלה, אותו המנה לאחר שהשתחוה, מכה באותו השרביט בסלע החזק שמאיר ועומד באמצע הרקיע, ויוצאים מתוך אותו סלע שלש מאות ושבעים וחמשה חילות שגנוזים שם מיום שירדה תורה לארץ, משום שהתחזקו להתחבר (לסרב) שלא תרד לארץ, ונזף בהם הקדוש ברוך הוא, ונכנסו לתוך

קרי, וחד לשתוק, ואי תרי קראן באורייתא, גרעי מהימנותא דלעילא, בגין דחד קלא ודיבור כלא חד פדין תרין קלין ותרין דבורין, איהו גריעותא דמהימנותא. אלא דיהא קלא ודבור חד כמה דאצטריך, בגין דיהא ההוא קלא וההוא דבור חד.

וההוא ממנא, שמייה עזריאל סבא. פד ההיא צלותא סלקא בלחישו, כל אינון שתין רבוא משריין, וכל אינון מארי דעינין, וכל אינון מארי דאודנין, פלהו נפקי ונשקי לההיא מלה דצלותא דסלקא. הדא הוא דכתיב, (תהלים לד) עיני יי' אל צדיקים ואזניו אל שועתם. עיני יי' אל צדיקים, אלין מארי דעינין דלתתא, בגין דאית (נ"א דלית) מארי דעינין לעילא. ואזניו אל שועתם, אלין מאריהון דאודנין.

רקיעא תליתאה, ההיא צלותא סלקא ומטי לההוא רקיעא, ותמן ההוא ממנא דאקרי גדרני"ה, ועמיה כמה סרכין וכמה ממנן. ואיהו משמש תלת זמנין ביומא, לקבל חד שרביטא דזיהרא דנפיק, סליק ונחית ולא קיימא באתר חד, והאי איהו שרביטא דנטיל תלת זמנין ואתגניז. וכד צלותא סלקא, נחית ההוא שרביטא, וסגיד קמי ההוא צלותא, ואקרי האי רקיעא, רקיעא דשרביטא.

וכד סלקא ההיא צלותא, ההוא ממנא בתר דסגיד, בטש, בההוא שרביטא בטינרא, תקיפא דזהיר, דאיהו קאים באמצעיתא דההוא רקיעא, ונפקו מגו ההוא טינרא, תלת מאה ושבעין וחמש חילין דאינון גניזין תמן מן יומא דאורייתא נחתת לארעא, בגין דאתתקפו לחברא (ס"א לסרבא) דלא תחות

לארעא, ואנזיף בהו קדשא בריך הוא, ועאלו גו ההוא טינרא. ולא נפקין